

Перша колодка номера

ЗБИРАЮЧИСЬ в село, секретар Ульяновського райкому комсомолу А. Буй переглянув останній запис у своєму щоденнику — «З'ясувати на місцях, з якими лекціями виступили в колгоспах молоді лектори». А далі підкреслені рядки: «СРСР — єдина монолітна сім'я трударів», «Дружба народів СРСР — велике завоювання ленінської національної політики КПРС», «Комсомол — вірний син партії», «Молоді — матеріалістичний світогляд», «Юність і планета». Це першочергова тематика виступів комсомольських активістів перед

СЛОВО МОЛОДОГО ЛЕКТОРА

юнаками і дівчатами району. А минулого тижня він нагадав молодим лекторам:

— Ви в першу чергу маєте побувати на польових станах тракторних бригад, біля збиральних агрегатів, на токах. Поїдете туди в складі агітбригад, агітгруп... І ось вже секретар райкому в дорозі. Серед людей він зустрічає комсомольських активістів у колгоспі імені Фрунзе, «Росія», імені Ульянова. А. Буй не без вдовolenня міг відзначити, що діяльність лекторської групи, яка створена при райкомі ЛКСМУ, поліпшилась.

Питанням лекційної пропаганди приділяють належну увагу і в Гайворонському, Олександрійському районах, місті Кіровограді. Тут збільшилось число і зросло якість лекцій, присвячених 50-річчю утворення СРСР. Комсомольські активісти виступають також з лекціями про міжнародне становище, ведучи розмову про послідовну і цілеспрямовану миролюбну політику нашої партії і уряду. Лекторські групи, що створені на місцях, розгортають діяльну пропаганду партійних документів, в молодіжній аудиторії все більше практикують лекції про принципи радянського патріотизму, братерську дружбу народів СРСР, торжество ленінської національної політики. Таку позицію зайняли комсомольські активісти на заводі «Червона зірка», в Знам'янському локомотивному депо, на заводі залізобетонних конструкцій (м. Світловодськ), в колгоспі «Україна» Гайворонського району.

Популярними стали серед молоді області лекторії «Історія розвивається по Леніну». Вони діють в Кіровограді, Гайвороні, Онуфріївці, Олександрії.

Нещодавно бюро обкому ЛКСМУ прийняло постанову «Про проведення огляду-конкурсу на кращу постановку лекційної пропаганди серед комсомольців і молоді області, присвяченого 50-річчю утворення СРСР». І в більшості комсомольських організацій вже подбали про підвищення ідейно-політичного рівня лекційної пропаганди, удосконалення майстерності лекторів, лекторські групи при райкомах і міськкомках комсомолу змістовніше і ширше спрямовують свою роботу. Це і в Кіровограді, і в Олександрії, Гайвороні, Новоукраїнці.

Але трапляються випадки, коли молоді лектори ще рідко зустрічаються з своїми ровесниками, їх виступи носять формальний характер. В Петрівському і Голіванівському районах, наприклад, лекційну пропаганду не диференційовано. В Устинівському районі комсомольські активісти не звертають уваги на склад слухачів, рідко влаштовують лекції в червоних кутках ферм, на польових станах тракторних бригад, в ґрунтожитках. Серйозні прорахунки тут і в тому, що серед молоді мало читається лекцій на ювілейну тематику, не практикуються такі дієві форми пропаганди, як тематичні вечори, диспути, усні журнали, кінолекторії. А ще помітніші упущення в тому, що подекуди дбають лише за кількість прочитаних лекцій, а про їх якість зовсім не дбають.

Майже 900 молодих ентузіастів йдуть сьогодні до юнаків і дівчат області з полум'яним словом. Подбати завчасно, щоб виступ молодого лектора був завжди пристрасним і переконливим має кожен, хто поспішає до молодіжної аудиторії.

Комсомольсько-молодіжна механізована ланка Валерія Желудкова з колгоспу імені Ульянова Ульяновського району зобов'язалася зібрати по 360 центнерів цукрових буряків з гектара. Ланка зразково доглядає посіви і вірить у реальність свого зобов'язання.

На фото: ланковий Валерій ЖЕЛУДКОВ на плантації.

Фото В. ШУТКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIII
№ 82 (1562).

СУБОТА, 8 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

Комсомолец ДМИТРО ОСИПЧУК з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району. ВІН СКОСИВ 75 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1407 ЦЕНТНЕРІВ.

Комсомолец МИКОЛА ЗАПОРОЖЕЦЬ з колгоспу імені Леніна Долинського району. СКОСИВ НА ЗВАЛ 45,5 ГЕКТАРА, НАМОЛОТИВ 1150 ЦЕНТНЕРІВ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ.

Комсомолец ВАСИЛЬ ЦИХНЕНКО з колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району. СКОСИВ 54 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 914 ЦЕНТНЕРІВ.

НАША ВІДПОВІДЬ ЗНАТНИМ МЕХАНІЗАТОРАМ

ЖНИВНІ ТУРБОТИ КОМІТЕТУ

Здається, який комбайнер не знає своїх завдань під час збирання хліба? Зібрати так, щоб не зіпсувалося зерно, тобто вчасно і без втрат. Кожен чи майже кожен — свідомий, старанний. То чи ж потрібні за таких умов ще якісь засоби впливу?

Так, потрібні. Вони мають велику вагу, якщо знаходять дорогу до серця й свідомості людини. Механізатори нашого колгоспу підтвердили цей висновок своїм ставленням до звернення учасників обласної наради бригадирів комсомольсько-молодіжних тракторних бригад і молодих комбайнерів області до всіх жнивварів Кіровоградщини. Цей заклик об'єднав значну масу людей, і колгоспний колектив відчуває себе частиною саме цього колективу, перед яким стоять справді грандіозні завдання. Звичайно, такі думки виникали у хліборобів після звернення механізаторів Кіровоградщини до всіх механізаторів країни. Ініціатива молоді підсилила їх.

Трудова солідарність, віритися, цього річних жнив проявиться у вагомих здобутках. Механізатори колгоспу імені Котовського, як ніколи, добре підготувалися до збирання ранніх ярих зернових. Комбайни випробувані на майданчиках, ніде не знайдеться щілини, через яку б втрачалось зерно.

Якщо перші дні косовиці виявилися не зовсім успішними, то вина в цьому не наша. Задощило, колосся вологе, обмолот важкий. Шукаємо можливості збирати так, щоб і не припізнитись, і не допустити втрат. Погожа година — агрегати в заїнках. Швидко бігає жнивварка подружжя Чумаків — Діани й Петра. Вони поклали в покоси понад 120 гектарів пшениці. Стільки ж — Леонід Таргонський.

Між екіпажами йде змагання за першість у колгоспі та в районі. Молодь бореться за вимпел райкому комсомолу та за перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ. Як знати, може й приз

«Молодого комунара» перезимує у нас, Олександр Даньков обіцяє намолотити 6 тисяч центнерів зерна. Він мріє про перемогу, а це заборуха високопродуктивної праці.

На косовиці й обмолоті валків, на перевезенні зерна, на токах — всюди багато молоді. Змагання юнаків і дівчат — конкретно, набуває гласності. Цим займається комітет комсомольської організації. Зміцненню виробничої дисципліни сприяє робота агітаторів, активістів стійкої преси, «прожектористів». З розгортанням жнив у полі звучать аматорські концерти.

Ми пам'ятаємо, чим славна Кіровоградщина: хлібом. Хліб — наша гордість, наша радість. Його чекає держава. Ми не пошкодуємо сил, щоб вщерть наповнити її засіки.

В. БОБКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Котовського.
Добровеличківський район.

На фото: передовики змагання, доярки комсомольського району (зліва направо): Валентина ОКОНИНА, Людмила КОЛОДИЦЬКА, Надія ДЕНЛИК. При річному зобов'язанні 3000 кілограмів молока кожна з них надійла молодіжної ферми колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Ульянов-ПЕРЕВЕЗІЙ, Людмила КАЛІЦЬКА, Надія ДЕНЛИК. При річному зобов'язанні 3000 кілограмів молока кожна з них надійла

фото В. ШУТКА.

ЗМОЖ комсомольських років пам'ятаю: як важливо, коли молодій людині є на кого рівнятися. Рівнятися в хорошому розумінні цього слова. Без впливу позитивного прикладу, мабуть, менше б виростало серед нас героїв праці і просто хороших робітників, хліборобів чи спеціалістів. Там, де увага хлопців і дівчат прикована до визначних людей і їх справ, дивисься — і діла йдуть неспогано.

Ці міркування мали не останнє місце при створенні на нашому вуглерозрізі першого комсомольсько-молодіжного колективу. Обставини склалися так, що до нинішнього року не виникло потреби в таких робітничих об'єднаннях. Колективи існуючі — вже перевірені часом і досвідом — влштовували всіх. Влаштувалися. Поки не звернули увагу на одну деталь — помолодшав наш

розріз. Із 730 чоловік у нас майже 45 процентів — люди віком до 35 років. Час диктує надаті слово молоді. В лютому роторний екскаватор скришної дільниці № 1 ще стояв на ремонті. В ті дні і почали комплектувати комсомольсько-молодіжну зміну. Задум був — не експериментувати, а поставити все одразу на вірні рейси. В зміну ввійшло 24 чоловіки, з них — 13 комсомольців. В основному народ не в новачків, якщо зважити, що самому розрізу всього 2 роки. Іван Кравченко, Микола Музиченко, Саша Криворучко, Володя Мунтян, Іван Руденко прийшли з профтехучилища ще два роки тому. Тоді ж таки після служби в армії повернулися Микола Матвієнко, Валерій Авраменко, Григорій Горбенко, Юрій Колодистий. Ці хлопці і склали кістяк нового колективу.

Початок було зроблено. Перед комуністами дільниці, комітетом комсомолу розрізу стали нові завдання. Для комсомольсько-молодіжної зміни треба було розробити нові виробничі плани — значиміші від попередніх. Адже заступали люди на вищу вахту, ніж несли до цього. Постає питання про розробку і введення нових підвищених норм. Та й контроль не попускати: якщо не ладиться — прийти вчасно на допомогу і словом і ділом.

Після зимового ремонту на роторному екскаваторі залишилися ще недоробки. Незначні, але скрутно було, якщо через дрібницю траплялись простої. Ремонтували на ходу. Були і сварки, і нарікання. І тільки ніхто не скаржився, що важко. Коли за квітень економісти вивели 99,3 процента виконаного плану по зміні, переживали всі. Лише місяць, як працюють разом, і вже невдача. Та поряд був досвідчений гірничий майстер — майстер їх зміни Михайло Іванович Михайлов і машиніст екскаватора Іван Венедиктович Різниченко. Організаторські здібності першого і практична допомога другого стали хорошою підтримкою. Хлопці «не розкисли». І в наступному місяці план по скришним роботам комсомольсько-молодіжна зміна виконала сповна.

Про зміну майстра М. І. Михайлова заговорили на розрізі, на дільниці. Мовляв, молоді, ще й «стариків» (тобто досвідчених) обійдуть. Хлопці не відкидали такої перспективи і працювали на совість. Вся робота членів зміни взаємозв'язана. Як невірний крок солдата на марші ламає увесь стрій, так і най-

менше відхилення від загального робочого настрою, бодай, одного із зміни відбивається на всіх. Тому тут порушникам трудової дисципліни не дають ніяких поблажок.

Перед кожною зміною всі збираються в «парядній». Майстер інформує про результати роботи за минулий день, дає завдання на зміну. І ось на таких коротельських нарадах незатишно почувають себе ті, хто заважає колективу, хто збиває його з чіткого ритму. Якось Володимир Мунтян допустив бруд на привідній станції, що суворо забороняється вимогами техніки безпеки. Випадок став темою принципової розмови з товаришем в «парядній». Того ж дня в стіній сатиричній газеті дільниці «Крокодил» був засуджений випадок Володимира. Цей приклад наводжу не з тим, щоб нагадати Володі про неприемний факт. То було перше і по цей день останнє його порушення. Мені хочеться нагадати, що комсомольсько-молодіжна зміна, як колектив, стала хорошою школою виховання зразкової трудової дисципліни.

І не тільки дисципліни. Візьмемо ще такий бік їх життя. Роторний комплекс НКМЗ, що працює на дільниці, ще не освоєний в експлуатації повністю. При проєктній потужності 5 тисяч кубометрів скриші за годину він зараз дає 3,8. Хлопці вирішили прискорити шлях до розрахункової потужності. Так на порядку денному стало навчання других і суміжних професій.

ТА НЕ ЄДИНИМИ питаннями виробництва живуть в багаті свого колективу вони ще несуть найдоржче надбання — тепле і щире почуття дружби. В нарядній кімнаті стоїть шафа, заповнена книжками — це бібліотека, зібрана зміною майстра М. І. Михайлова. В колгоспі «Україна» нерідко в ці дні побачите хлопців за нечоловічою роботою — просапкою кукурудзи. Це у вихідний день зміна майстра М. І. Михайлова на чолі з комсоргом Олександром Криворучкою допомагають сусідам-хліборобам. І так завжди: разом на роботі, разом на відпочинку.

З симпатією ставляться у нас до нового колективу, доброзичливо. І підстави для цього виправдані: серед чотирьох змін дільниці комсомольсько-молодіжна — краща зміна і по продуктивності праці, і по дисципліні. За минулий місяць в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя СРСР вона зайняла перше місце, виконавши план на 115 процентів.

Партійна організація і комітет комсомолу розрізу, як показав час, розрахунок зробили вірний. Нам потрібні колективи, які формують характер молодого робітника. Зараз за прикладом зміни майстра М. І. Михайлова створюється ще одна зміна. Якщо подивитись за межі нашого розрізу, то ніде правди діти, на олександрійських шахтах і вуглерозрізах комсомольсько-молодіжних колективів одицьці. І це, коли молоді багато, коли щороку йде поповнення зі шкіл. На мою думку, у нас допускається у цьому питанні серйозне упущення. Час по-діловому вирішувати проблему комсомольсько-молодіжних колективів.

М. ХАРЧЕНКО,
секретар партійної організації вскришної дільниці № 1 Морозівського вуглерозрізу комбінату «Олександріввугілля».

ВАГОМИЙ ПЛАН — ДО ЛИЦЯ

Діє новий КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ

„КРАЮ МІЙ, МОЯ ТИ БАТЬКІВЩИНО...“

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР В БІБЛІОТЕЦІ

До залу бібліотеки імені Павлика Морозова заходять два піонерських загони. В парадній формі. Ті, хто готувався до виступу на літературно-художньому вечорі «Моя Батьківщина — СРСР», збираються біля загонові вожаті Наталії Назаренко. Інші — потіснилися в залі, зайняли аудиторію слухачів-болільників.

— Погляньте на карту, — запрошує ведуча вечора Тетяна Шабала. — Яка велика країна розкинулася перед нашими очима! Це — наша Батьківщина...

Один за одним підходять до карти піонери. Кожен з них розповідає про одну із республік-сестер. Їхніми помічниками в подорожі по країні були книги.

Ініціатори вечора — молоді працівники бібліотеки бачать свій

обов'язок в тому, щоб використати золоту пору піонерського літа — шкільні канікули — на активне читання літератури про рідний край. Організувати вечір у бібліотеці було неважко, бо серед піонерів, що зараз виступають, є чимало їх постійних читачів із шкіл № 7, 17, 10, 32, з якими систематично проводились бесіди, колективні читки, обговорення літератури, присвяченої 50-річчю СРСР.

Завідуюча бібліотекою комсомолка Тамара Шалабіна пропонує дітям прослухати пісню про Тбілісі і розповісти про республіку, столицею якої є це місто.

У кожній книжці є промовисті рядки, які хочеться зачитати напам'ять. Говорять про гірську республіку Киргизію, Тетяна Петрова зачитує уривок із книги

М. Меншикова «Оповідання про Киргизію», що змальовує будні комсомольської будови — Токтогульської ГЕС.

Олена Ляпалова, Ольга Нетреба та Галина Ілючек прочитали вірші М. Ісаковського і С. Михалкова, в яких славиться наша Радянська Батьківщина.

Про ті куточки нашої неосяжної Батьківщини, в яких ще діти умовно не встигли побувати, розповіла бібліотекарка Маргарита Смілянська. Вона назвала дітям ряд книжок, в яких можна прочитати про Дагестан, Якутію, Башкирію, Кабардино-Балкарію.

Літературний вечір в бібліотеці імені Павлика Морозова залишив глибокий слід в пам'яті кожного піонера.

Л. ДОН.

ПОСВІДЧЕННЯ ВИСОКОГО РОЗРЯДУ

ЗРОСТАЄ РОЛЬ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Партія і уряд приділяють підготовці кваліфікованих кадрів робітничого класу постійну, неослабну увагу. Про це свідчать і постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше удосконалення системи професійно-технічної освіти», яку було прийнято нещодавно.

На Кіровоградщині діє розгалужена сітка профтехучилищ. Розповідь інспектора облуправління профтехосвіти **Б. КРАВЧЕНКА** ми пропонуємо цюгорічним випускникам, які бажають поповнити ряди робітничого класу.

У КІНЦІ липня в Бобринецькому сільському професійно-технічному училищі № 2 відбудеться перший випуск 95 молодих робітників для сільського господарства. Провчившись після восьмирічної школи в училищі три роки на повному державному забезпеченні разом з спеціальністю тракториста-машиніста широкого профілю його випускники одержали і середню освіту.

Зараз вони знаходяться на виробничій практиці в колгоспах, господарствах, які направили їх на навчання до училища, і вже вносять свій доробок у боротьбу за високий урожай в другом році дев'ятої п'ятирічки. Одночасно вони готуються до випускних кваліфікаційних екзаменів, щоб показати, чого вони досягли за роки навчання в училищі.

Педколектив цього училища проводить велику роботу для створення всіх умов для успішної здачі екзаменів своїми вихованцями, а також ведуть підготовку до прийому нового поповнення юнаків та дівчат, які бажають вступити до училища, щоб здобути спеціальність механізатора.

Третій навчальний рік розпочне Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 4 за програмою, де одночасно з професією токаря, слюсаря передбачено вивчення загальноосвітніх предметів в обсязі середньої школи. Хоча в училищі в основному і є все необхідне для успішного оволодіння професією і здобуття учнями середньої освіти, колектив училища продовжує зміцнювати

і розширювати учбово-матеріальну базу, підвищує рівень педагогічної майстерності з тим, щоб створити якомога кращі умови для навчання молоді.

Крім діючих вищезгаданих училищ, з 1 вересня, тобто з нового навчального року, почнуть підготовку кваліфікованих робітників з середньою освітою, з трьохрічним строком навчання, ще три професійно-технічні училища.

Новгородківське сільське професійно-технічне училище № 6 готуватиме трактористів-машиністів широкого профілю, механізаторів тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтера та інших.

В Олександрійському міському профтехучилищі № 1 юнаки і дівчата одночасно з вивченням загальноосвітніх предметів освоюватимуть професії токаря, слюсаря, електрозварювальника.

В чудовому новому комплексі, який збудував трест «Кіровоградвуглебуд», Олександрійське міське профтехучилище № 7 готуватиме кваліфікованих робітників будівельних професій з середньою освітою для роботи на підприємствах цього тресту.

Двері профтехучилищ відкриті для кожної молоді людини, яка на свій вибір може оволодіти професією, що їй до вподоби, щоб своєю роботою на будові, заводі, в колгоспі чи радгоспі внести гідний вклад в побудову комунізму в нашій країні.

Тож ласкаво просимо на навчання в професійно-технічні училища.

Б. КРАВЧЕНКО,
інспектор облуправління профтехосвіти.

На фото: бібліотекарка Маргарита Смілянська читає дітям цікавий уривок з книги.

Фото Н. Зубченко.

УХ ТРОЄ: Станіслав Кулинич, Андрій Мурзак і Олег Щербаков. У Мартоноші народились і вирости, стали комсомольцями, одержали атестати зрілості. Зараз навчаються в інститутах.

Ось і цього року з'їхалися у рідне село. Говорили про турботи і радощі, навчання, про нові вистави, літературу. З найбільшою увагою і захопленням слухали розповідь Олега. Та й, дійсно, хто ж з них не мріяв стати самбістом? Заздрили товаришу, поздоровляли з успіхом. А Олег розповів про напружені тренування, про подорожі до різних міст республіки, зустрічі на килимі.

...Спляхнувши голубим сявом, троллейбус зупинився. Юнаки і дівчата спішили до гуртожитку. І хоч ще не настав час відпочинку, на всіх поверхах панувала тиша.

— Пора у нас гаряча. Ідуть екзамени, — наче відгадуючи мою здивованість, пояснила чергова.

У вестибюлі біля столу, на якому стояли квіти і лежали свіжі газети та журнали, сидів русявий, з засмаглим обличчям юнак. Він писав листа.

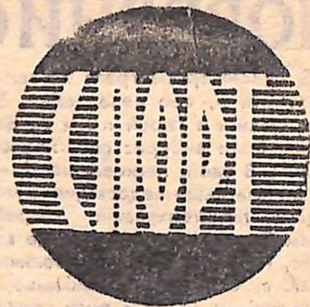
«...Шкода, мамо, що ти не була на змаганнях: А мені не вистачало твоєї присутності. Довелось зустрітись з сильними суперниками, які пробували свої сили навіть на міжнародних змаганнях. Все залишилось позаду. Тепер твій син майстер спорту СРСР».

Після перших поєдинків, коли Олег приїхав до села, Одарка Єрофіївна лише руками сплеснула:

— Хто ж це тебе так «розмалював»? А рука... що з рукою? Не вийде з тебе

МАЙСТЕР З МАРТОНОШІ

За рекомендацією Новомиргородського районного відділу народної освіти Олег Щербаков одержує направлення у Веселівську восьмирічну школу. І завірувала тут робота. Розпочали працювати секції — легкої атлетики, акробатики, волейбола, футболу та гандбола. Вихователь разом з учнями обладнав спортивні майданчики, бігові доріжки.

...Минуло три роки. Навчаючись на другому курсі педагогічного інституту, Олег Щербаков виконує норму другого розряду з спортивної гімнастики. Та юнака це не радувало. Мріяв стати самбістом. І ось одного разу зустрів товариша по навчанню Миколу Соловйова. Розговорились. Микола пообіцяв познайомити з тренером із боротьби самбо Василем Борисовичем Покришкіним.

Олег з повною захопленістю і енергією береться за оволодіння нового профілю. Для цього довелось відмовитись від кіно, шахів. Вдень — в інституті, а увечері — поспішає до спортивного залу. Наполегливість і старанність приносять успіх. У 1970 році на першості міста виборює третє місце, а на обласних змаганнях — друге.

спортсмена. Краще на інженера вчався б.

Олег розумів її. Та хіба міг відмовитись від того, про що мріяв з дитячих років...

...Після закінчення середньої школи почав готуватись до вступу на факультет фізвиховання педінституту.

— Ну, орлику, ні пуху тобі, ні пера, — підбадьорювала Одарка Єрофіївна сина.

Але серце її відчувало, що не поступити Олег. А тому не дуже здивувалась, коли одного серпневого вечора син зайшов у хату і жбурнув чемодан.

— Що ж тепер робитимемо?
— Піді працювати у школу.

Справжню радість відчував Щербаков у серпні цього ж року, коли його включили до складу збірної команди, що в Києві виступала на першості України. Та не обійшлося без неприємностей. У перших сутичках отримав легку травму і вибув із змагань. З подвійною енергією приступив до тренувань. Згодом бере участь у змаганнях на приз «Спортивної газети», а у львівському турнірі, серед 70 учасників, які виступали в одній з найваговішій категорії, виборює місце у п'ятірці найсильніших і стає кандидатом у майстри спорту. А найкраще виступив нинішнього року на особистій першості республіки, що проходила у Кіровограді. Олег Щербаков одержав бронзову медаль і став майстром спорту СРСР.

Е. ЯРУШОК.

На фото: О. Щербаков.
Фото Л. Юдіної.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ ВІДОМІ

Жюрі клубу 64-х клітин підбило підсумки першого туру шахового конкурсу, присвяченого 50-річчю утворення СРСР, до якого було включено 7 завдань з історії та теорії шахів.

У конкурсі взяло участь 74 любителів цієї гри. Абсолютним переможцем визнано Степана ХАРЧЕНКА — головного лісничого Чорноліського лісгоспу (Знам'янський район). Він преміюється призом «Молодого комунара».

На другому і третьому місцях робітник Гайворонського тепловозремонтного заводу Микола АТАМАНЮК і учень 10 класу Троянівської середньої школи (Голованівський район) Віталій СТАРЖИНСЬКИЙ.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

КІРОВОГРАДЦІ — ЧЕМПІОНИ СПАРТАКІАДИ

Щойно на Рязанщині (м. Сасове) закінчилися фінальні поєдинки 19 Всесоюзної спартакіади колективів фізкультури управління учбових закладів Міністерства цивільної авіації, присвяченої 50-річчю утворення СРСР.

У змаганнях брали участь 18 команд: 15 — середніх учбових закладів, 3 — вищих учбових закладів. І у таких представницьких змаганнях наші земляки виступили якнайкраще. Чемпіонами спартакіади стали наші баскетболісти, волейболісти, футболісти, а гімнасти були другими,

стрілці — п'ятими, легкоатлети — сьомими, плавці — восьмими.

Д. КЛОИЗНЕР.

ВДАЛИЙ ДЕБЮТ

Проведено перші республіканські змагання з орієнтування на місцевості серед команд школярів.

Наші земляки в Одесі боролися за вихід у фінал разом з господарями траси, запорожцями, кримчанами, миколаївцями, херсонцями та орієнтувальниками міста Севастополя. Кіровоградці виконали заплановану програму, вибороли 3 місце і продовжуватимуть поєдинки у фіналі.

М. КОМІСАРОВ.

ПОРЯД З ЮНИМИ—ВЕТЕРАНИ

Олександр Іванович Стойков у сорокові роки був чемпіоном області серед сільських спортсменів із метання гранати. Саме йому, ветеранові спорту, та комсомольцям із колгоспів імені Дмитрова та «Аврори» — Віктору Дегусару і Сергію Коноваленку доручили підняти прапор змагань, на яких наші односельчани та гості з інших господарств здавали норми і вимоги нового комплексу ГПО.

Чимало було претендентів у різних видах: бігу на стометрівці, стрибках у довжину і висоту, підтягуванні на перекладині. Та це й зрозуміло. Адже на старті вийшли фізкультурники різних поколінь. Поруч із вісімнадцятилітніми, двадцятилітніми і тридцятилітніми участь у змаганнях брали і ті, кому лише десять, і ті, кому вже за п'ятдесят. Понад двісті чоловік здали нормативи з одного з трьох видів комплексу.

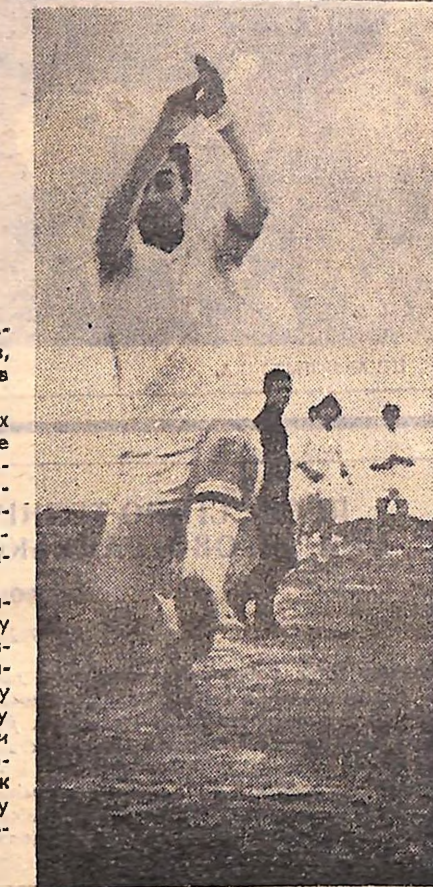
Хочу відмітити переможців. Серед тих, хто стартував на стометрівці, найкращий час показав Вік-

тор Суботінов. 22 рази підтягнувся на перекладині Іван Серданов, а далі всіх у довжину стрибнув Іван Сердюк.

Змагання запалили багатьох присутніх. І сьогодні всі, хто не склав того чи іншого заліку, готуються до нових поєдинків. Комсомольці ж і молодь, окрім цього, наполегливо оволодівають однією з військово-технічних спеціальностей.

На фото вгорі: парад учасників здані норм нового комплексу ГПО; праворуч механізатор колгоспу «Аврора» Сергій Коноваленко здає норматив комплексу ГПО із стрибків у довжину; внизу — голова райкому профспілки працівників сільського господарства і заготівель В. В. Мельник вручає фізкультурникам колгоспу імені Дмитрова кубок за першість у командному заліку.

Текст і фото
І. ЦУРКАНА.
с. Добре
Вільшанського району.

НА РИНГУ— СТУДЕНТИ

З 4 липня у спортивному залі СК «Зірка» тривав боксерський турнір спартакіади спортивних клубів вузів України.

Вже після того, як закінчилися напівфінальні бої у 4-х вагових категоріях, з'ясувалося, що основними претендентами на перемогу лишаються лише дві команди — Київського інституту фізичної культури та Одеського технологічного інституту: по чотири боксери цих колективів вибороли пугівки у фіналі.

Фахівці схвально відзиваються про підготовку киян і одеситів. На рингу вони демонстрували все краще, що притаманне студентському боксу: бойовитість, витривалість, добру фізичну підготовку, вміння обігрувати суперника технічно, а не намагатися вирішити долю бою одним ударом, всі боксери активно пели бої у третьому раунді, чого не скажеш про інших учасників турніру. Значна частина боксерів погано підготовлена фізично.

Лише один крок відділяв від фіналу одеського кан-

дидата у майстри спорту В. Савинова. Та зробити цей крок він так і не зміг, програвши кіровоградцю Михайлу Литвинову. Бій був важким і складався драматично для обох спортсменів. Виграючи перший раунд, кіровоградець перед самим його кішцем побував у нокауті. На початку другого раунду перевага одесита зовні здавалася відчутною. Він весь час атакував, але Михайло вмів захищався. І хоча Литвинов за технічним арсеналом поступається більш досвідченому супернику, він мужньо вів поєдинок на рівних, а у третьому раунді зміг зібратися, відмінно провів кішцівку бою і заслужено переміг.

М. Литвинов — єдиний з кіровоградців, хто пробився до фіналу і продовжуватиме боротьбу за звання чемпіона спартакіади. Наші земляки Анатолій Панасенко та Валерій Кліко мужньо вели поєдинки у напівфіналі з дніпропетровцями Бахилським та Паникаровим, але програли більш досвідченим і технічним боксерам.

Вчора увечері відбулися фінальні поєдинки. За команду перемогу бої вели одесити та кияни. На послідовні місяці претендували кіровоградці, львів'яни, дніпропетровці та харків'яни.

Ю. СТОРЧАК.

Гастролі кишинівців

ПОВЕРНИСЯ ДО СЕБЕ

«З долею треба грати по-великому: ти її, або вона тебе». За цим правилом герої п'єси А. Володина Ільїна вибирає собі життєві дороги. В своїй легковажності, на яку здатна лише недосвідчена молодість, підштовхуваний хворобливим бажанням стояти вище від інших, — не у творенні великих справ, а, більше, в зовнішньому позуванні, — ці його риси приво-дять до втрати життєвої рівноваги. Ми бачимо каяття за безповоротним втраченим, коли пізнається гіркий присмак слова — пізно...

Вистава, якою наші гості, колектив Кишинівського республіканського російського драматичного театру імені А. П. Чехова відкрили гастролі в Кіровограді, не відзначається калейдоскопічною зміною подій, емоцій, конфліктів. П'єса трохи повільна в своїй верхній течії, але придивімося глибше, — що визначає акторську і режисерську майстерність, — внутрішня боротьба не покидає ні на хвилину ні Тамару (заслужена артистка РРФСР і УАРСР П. Конопчук) ні Ільїна (заслужений артист МРСР В. Бурхарт).

Кожний герой виносить, так би

мовити, сам собі життєвий «ви-рок» — знаходить щастя не лише в особистому житті. Цим і вірно-важиться його соціальне становище, віряться на майбутнє у відшкодування тих похибок, до яких призводить користування в житті вищенаведеним сумнівним прав-лом. Це стосується, насамперед, Ільїна. В. Бурхарт вже з перших сцен створює образ внутрішньо сильний, але надломлений роками пошуків, які були спрямовані лише на досягнення своїх честолюбних розрахунків. Ми вгадуємо в на-граній зовнішній його міцності, «умінні жити», яким особливо хи-зує він при зустрічі з своїм да-леким першим коханням — Тама-рою, роздвоєність людини, що не-справді втратила твердий ґрунт під ногами. Він інстинктивно шу-кає друга, теплої підтримки, але вперта гордість, болоче небажан-ня бути в очах інших «невдахою» стримує од відвертості.

Автор недарма вибрав форму «кругового циклу». Герой поверта-ється до тієї точки, до тих людей, від яких почав шлях у життя, ли-ше через роки відкривши самого себе.

Сила, вплив якої очищає люди-

ну — кохання. Через відстань ро-ків пробудження того відчуття аж-трохи лякає Тамару і Ільїна. П. Ко-нопчук чудово передає в чуттєвих нюансах душевну напругу, за су-хуватими словами криється важко стримуване бажання бути завжди поруч коханого, і коли Тамара повністю віддається цьому велико-му почуттю, в неї вистаєє сил бо-ротися за своє щастя до кінця.

В п'єсі зайнятий напроцуд зіг-раний ансамбль. Тому звучить вона на високому тоні, без, так званих «спадів» чи «підйомів». Цікава і психологічно вмотивована гра Е. Редюка. Молода артистка Е. Зи-ганшина залишає добре враження, але, на жаль, сцена в ресторані відгонить натуралістичним смаку-ванням і до того ж розтягнутість її зовсім не виправдовується. Во-на відволікає глядача від стриж-невого розвитку п'єси, ніяк не по-глиблюючи внутрішню характери-стику героїв.

Немала доля у цілісному сприй-нятті вистави припадає на худож-не оформлення (художник К. Че-мєков) та музичне (В. Сливінсь-кий).

Все це вимальовує своєрідне обличчя театру, творчі пошуки, що, врешті, сприяє успіхові.

М. СЕМЕНЮК.

АЛКОГОЛЬ —
НЕРВОВИЙ ЯД

В Указі Президії Верховної Ради УРСР про заходи по посиленню боротьби проти пияцтва і алкоголізму вказано, що пияцтво завдає шкоди здоров'ю трудя-щих, нерідко є причиною розлади сім'ї, згубно від-бивається на вихованні дітей.

Про шкідливість алкоголю на сторінках нашої газе-ти розповідає головний лікар обласного будинку санітарної освіти Т. ФЕДОРОВА.

Якось мені довелося почути суперечку кількох підлітків.

— Так не буває! — запевняв один. Алкоголь не на-стільки страшний, як про це говорять!

Прикро, але багато молодих людей справді вважа-ють, що вино не таке вже шкідливе, якщо не напи-ватися до запаморочення.

На жаль, це не так. Не тільки в міцних напоях, але і в сухому вині та пиві міститься алкоголь. Дія його на людину залежить не від ступеня розведення, а від кількості випитого. Підрахувано, що в 100 грамах горілки міститься 40 мілілітрів чистого алкоголю, а в літрі вина — 100—140 мілілітрів, в 1 літрі шампан-ського — 110—130 мілілітрів, в 1 літрі пива — 30—50 мілілітрів алкоголю.

Отже, не тільки горілка, але й вино та пиво можуть спричинити тяжке сп'яніння. Тільки в одному випад-ку вистачить чарки, в іншому — потрібно більше.

Алкоголь належить до наркотичних речовин. Це — отрута, що діє, головним чином, на нервову систему.

Раніше вважали, що алкоголь згоряє в організмі і через певний час повністю з нього виводиться. Най-новіші експерименти із застосуванням радіоактивних ізо-топів спростували цей погляд: частина алкоголю на довгий час затримується в організмі і, нагромад-жуючись, спричиняє руйнівну дію.

При дослідженні мозку 6 тисяч померлих виявили, що у тих, хто за 10 днів до смерті не вживав спирт-них напоїв, алкоголю в мозку майже не було, а у тих, хто пив вино чи горілку, його кількість доходила до 6 процентів. Людський мозок має властивість на-громаджувати алкоголь і внаслідок цього зазнає його згубної дії сильніше, ніж інші органи. Алкоголь руй-нівнює діє на всі, без винятку, клітини живого організ-му — проникає в кров, нерви, спинномозкову ріди-ну, уражає дуже важливий орган — печінку. У алко-голіків-чоловіків смерть від цирозу (зморщування) печінки настає в 9 разів частіше (а у жінок, що п'ють — в 22 рази), ніж у тих, хто не вживає алко-голю.

Радість, горе, хоробрість у стані сп'яніння — не справжні, а фальшиві почуття, вони швидко вивітри-ються, залишаючи лише розпач та сором.

Глибоко помиляються ті, хто думає, що здатність випити багато горілки — властивість вольової люди-ни, ознака самостійності, змужніння, хоробрості. У молоді роки на думку не спадає, до яких тяжких наслідків призводить зловживання алкоголем. Мало хто бачить за чаркою покалічене життя, загублене здоров'я, горе рідних та близьких.

Тож варто нагадати мудре прислів'я: «Бережи честь змолоду». І додати: «Здоров'я — також».

Т. ФЕДОРОВА,

головний лікар обласного будинку санітарної освіти.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЦІКАВА ЗНАХІДКА,

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

РІДКІСНА КНИГА

Переглядаючи фонди однієї з монастирських бібліотек у Льво-ві, співробітник Наукової біб-ліотеки Академії наук УРСР Р. Я. Луцик виявив цікаву книжку. Обсяг її — 33 сторінки, а розмір кожної з них 14х7,5 сантиметра. Титульного аркуша і чотирьох останніх сторінок не було, але заставка, яка відкри-ває першу сторінку, папір і шрифт свідчили про те, що це дуже давнє видання. Зіставлен-ня знайденої книжки з аналогіч-ним виданням, яке зберігається в державній бібліотеці імені В. І. Леніна в Москві, підтвер-дило припущення. Це було ви-дання Івана Федорова «Книжка соборане вешей нужнейших вкратце скорого ради обраче-ння в книзе Нового завета по словесем азбуки».

Історія виникнення книжки така: в 1580 році, готуючись до видання Острозької біблії, Іван Федоров випустив «Псалтирь» і «Новий завет». Для зручності користування «Новим заветом» він і видав по суті перший біб-ліографічний покажчик, за до-помогою якого читач «Нового завета» міг легко знайти в ньому потрібну тему або предмет.

І. ДОСЕНКО,
кор. РАТАУ.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ
ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ М'ЯСОКОМБІНАТІ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1972—1973 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисло-вості. Строк навчання 1 рік. Училище приймає юна-ків від 15 з половиною років і старших. Дівчат ві-ком від 16 з половиною років і старших з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 кар-бованців та 3 карбованці квартирних на місяць, три-разовим безплатним харчуванням, спецодягом та форменим одягом.

Гуртожитком училище не забезпечує, розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директо-ра, автобіографію, документ про освіту та народ-ження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокарток роз-міром 3x4 см, довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

КОСТРОМСЬКА ШКОЛА ФЗН ТЕКСТИЛЬНИКІВ
ОРДЕНА ЛЕНІНА ЛЬОНОКОМБІНАТУ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Школа готує: прядильниць, ткаць, мотальниць, стрічкарки. Строк навчання від 7 до 15 місяців. При-ймаються дівчата віком 15 років і старші з освітою 8—10 класів. Вступних екзаменів нема.

Навчання починається 20 червня, 1 липня, 1 серп-ня, 15 вересня 1972 року. Учні забезпечуються без-платним гуртожитком, триразовим харчуванням. В період навчання учнівська зарплата з врахуванням переведення на відрядну оплату зростає від 12 до 120 карбованців на місяць.

При комбінаті є школа робітничої молоді.

Для вступу необхідно надіслати такі документи: свідоцтво про освіту, характеристику із школи, до-відку про склад сім'ї, довідку з місця проживання, медичну довідку, заяву, автобіографію, 4 фотокартки, для 15-річних свідоцтво про народження. Для 16-річних паспорт пред'являється особисто.

Після перегляду документів висилаємо виклик. Наша адреса: індекс 156601 м. Кострома-2, облас-ний, вул. Комунарів, 1. Школа ФЗН льнокомбінату імені В. І. Леніна.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ
ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ
З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1972—73 РІК

з таких спеціальностей:

формувальники машинного формування, строк на-вчання 1 рік, віком 17,5 років, лише юнаки; токарі — строк навчання 3 роки, віком 15 років, освіта 8 кла-сів, дівчата; слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструмен-тальники по виготовленню та ремонту штамтів, при-стосувань та пресформ, слюсарі-сантехніки, строк навчання 3 роки, вік 15 років, освіта 8 класів, лише юнаки.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням та спецодягом, а формувальни-кам машинного формування надається гуртожиток. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зар-плати під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам строком навчання 3 роки видається атестат про виробничу кваліфікацію та середню освіту, в формувальничам машинного формування — атестат за спеціальністю. Ті, хто закінчив училище на «відмінно», мають право вступу в інститут поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1972 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристи-ку, свідоцтво про народження, а кому виповнилось 16 років — паспорт, медичну довідку, довідку з міс-ця проживання, довідку про склад сім'ї, автобіогра-фію, 6 фотокарток розміром 3x4 см.

Прийом документів провадиться щодня з 15 трав-ня ц. р., крім неділі.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, телефон: 2-36-73.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-сомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, від-ділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.